

Debat fra Landsudvalget for Svin's Årsmøde den 26. oktober 2004.

Torben Poulsen, Landsforeningen

Ja, først vil jeg sige tak til Landsudvalget for to gode beretninger. I kom vidt omkring og det er dejligt, at I har fokus på de ting, som I nu har valgt at beskæftige jer med.

En af de ting som glæder Landsforeningen, at vi har fået miljøgodkendelserne i spil og Landsudvalget også er begyndt at tage sig af dette. Der er ingen tvivl om, at det er på tide vi kommer over til en regulering, der er målrettet på næringsstoffer. At køre kontrollen på antal af producerede dyr er ganske simpelt ukvalificeret. Det har været en lang kamp, og nu håber vi at finde opbakning også fra Dansk Landbrug, til at få det lavet om. Vi kan og skal ikke lade faglige argumenter undertrykke et misforstået solidaritet med kvægsektoren. De kan lige så godt vende sig til tanken om, at der på reelt vis kan gøres rede for næringsstofsammensætning uden brug af det tågede dyreenhedsbegreb.

En af de andre ting som Lindhart var inde på var, at vi skulle have lov til at have nogle flere dyreenheder. Vi nævnte for 3 år siden for Fødevareministeren, at vi så en mulighed for 5 x 500 dyreenheder nok var det mest økonomiske og optimale, men dengang måtte vi konstatere, at vi var lidt forud for vores tid, fordi at det vandt ikke gehør.

Så jeg er glad for, at Landsudvalget tager det op også, og så må vi jo bare fælles arbejde for, at der bliver åbnet for muligheden.

At Landsudvalget har mange faglige udfordringer, skal der ikke herske tvivl om, og jeg vil også gerne benytte lejligheden på Danske Svineproducenters vegne igen at rette fokus på et så jordnært problem som bortskaffelse af vores døde dyr. Vi har tidligere opfordret til, at man søgte alternativer til Daka og det gør vi nu igen. De seneste prisstigninger giver igen anledning til, at der skal findes alternativer. Vi har ganske simpelt ikke råd til at vælte flere omkostninger over på primærproduktionen.

En anden ting jeg bemærkede i beretningen var også, at Landsudvalget vil have fokus på at vi ikke eksporterer avlssvinene og avlsgenerne ud af landet, uden at vi selv får noget for det, og det er jeg meget glad ved, for det har vi bestemt også.

Til slut vil jeg sige tak til Landsudvalget for samarbejdet i de forløbne år, vi kan ikke være enige om det hele, men dog om det meste. Men hvis vi ikke har været enige, så har det været på en konstruktiv måde vi har prøvet at løse problemerne.

Når Landsudvalget har årsmøde, så har Claudi Lassen også altid chancen for at komme med hans bud på prognosen, og jeg vil ikke bruge for meget tid på det i dag, men en af de ting der glæder mig, er når han siger "Vi skal være på niveau eller lidt over vores konkurrenter".

Det er ord som jeg er meget enig med ham i. Men jeg vil gerne lige have Claudi til at forklare, hvad der har gjort for at forbedre konkurrenceevnen, for alt det han nævnte i hans indlæg, det var stort set noget der koster penge. I primærproduktionen har vi inden for det sidste års tid eller to sænket produktionsomkostningerne med 60 øre, men vores fælles slagterier har ikke i samme grad været med til at reducere omkostningerne. Hvis vi tager de sidste 5 års gennemsnit, så er det rigtigt, at vi er tæt på at have sammen priser som det øvrige Europa, men når man tænker på, at landmændene hvert kvartal skal betale deres terminer, så er 5 år unægtelig meget lang tid at sammenligne noteringen over.

Det sidste år eller to har vi konstant ligget bagefter udlandet, og det har vi simpelthen ikke råd til i fremtiden. Det som vores slagterier også skal gøre sig klart det er, at det gælder ikke om at blive størst, men det gælder om at kunne betale leverandøren den bedste pris, og det er ikke et mål i sig selv, at blive større som Schmithfield eller Bestmeat i Holland og Tyskland.

Så vil jeg lige kommentere på prognoserne. Den 27. september udtalte Claudi på daværende tidspunkt er prisen på 9,50 og vi vil holde prisen – det er måske med små justeringer, men hen omkring årsskiftet vil vi nok se et fald, mindre end 3 uger senere har vi mistet 70 øre, så enten har man ikke føling med markedet eller også har man slet ingen forstand på at lave prognoser. Her vil jeg så sige, at med den prognose vi har fået i dag på 9 kr. i gennemsnit, så kan vi da håbe på at det var 70 øre for lidt han havde skudt der.

Tak for ordet.

Anders Hargaard

Tak for nogle gode beretninger vil jeg også starte med at sige. Jeg synes, at det er lidt mere skarpt i år end det før har været, og det skal være endnu mere skarpt som svineproducentens situation ser ud nu.

Jeg har et punkt der hedder retssikkerhed, som du også var lidt inde på, Lindhart. Ambitionerne var sådan set gode nok, problemet er lidt hvad der sker i praksis nogen steder. Jeg mener, vi må have et krav om, at de folk der kommer ud og kontrollerer os, er kvalificerede til den opgave som det indebærer at kontrollere, så også den faglighed der står i lovgivningen bliver overholdt.

Det er sådan, at vi svineproducenter faktisk næsten dårligere stillet en end hård kriminel, når det gælder den efterfølgende rettergang efter der har været velfærdskontrol, hvis der er nogle anmærkninger, der munder ud i et bødeforlæg. Jeg vil gerne spørge Landsudvalget om hvad vi gør, for at det her bliver endnu mere ensartet over hele landet. Så vil jeg gerne påpege, at det må altså ikke være følelser, der løber af, når der står nogle mennesker og bedømmer vores faglighed ude i stalden. Det er altså os der går med dyrene i dagligdagen, og jeg tror langt de fleste af os gør hvad vi kan, men fagligheden den skal vægte højest, det må ikke være følelserne der løber af.

TAK

Søren Bonde

Med den fokus der har været på skuldarsår i vores sobesætninger, så havde jeg faktisk i dag forventet, at kunne høre:

- Hvor langt Landsudvalget var nået med at finde den skånsomme stibund til farestier.
- Hvor langt de var nået med at finde de typer af solinjer, som bedst klarer sig i vores farestalde?

Jeg synes ikke, at vi kan være bekendt hele tiden at putte det ind under, at det er management der skal klare det problem. Det er jo ikke virkeligheden, det ved vi alle sammen. Det kan godt være at kampagnen har gjort, at problemet ikke er blevet så synligt, og man har fået mere fokus på at tage søerne ud af stierne før at de opstår. Men det ændrer jo ikke ved, at vi stadigvæk får skuldarsår eller starten på skuldarsår i de stibunde.

Jeg står foran at skulle skifte nogle stibunde fra sidst i 80'erne, og jeg vil meget gerne bruge den viden som Orla Grøn siger vi alle skal bruge. Men når jeg går ind og kigger på hvad viden der er, så er der ikke flyttet en tøddel på det siden sidst i 80'erne, og det må jeg erkende, at det er for dårligt.

Svarrunde:

Lindhart Nielsen

Først til Torben Poulsen. Tak for opbakningen til beretningen. Selvfølgelig er der ting som vi ikke er helt enige om, men jeg synes vi er blevet gode til at diskutere de ting, vi ikke er enige om og sådan skal det være. Vi behøver ikke altid at være enige selvom man er basisorganisation, men det foregår på ordentlig vis, og det siger vi tak for.

Anders Hargaard, det har været lidt problematisk med nogle få af de 5 pct. velfærdsbesøg. Jeg vil sige som jeg også sagde i beretningen, at jeg tror det er utroligt vigtigt, at man får en positiv dialog med myndighederne, og vi skal gøre hvad vi kan for at hjælpe og skubbe til, så vi får nogle nogenlunde ensrettede regler at blive kontrolleret efter.

Vi skal selvfølgelig også opfordre myndighederne til, at de personer der kommer ud har noget erfaring og er kvalificeret til opgaven, men ellers tror jeg det er utroligt vigtigt, at vi har dialogen med de centrale myndigheder, og I ude i lokalproduktionsudvalgene har en dialog med Regionerne der udfører arbejdet, så vi får et godt samarbejde.

Det, det drejer sig om, er jo ikke at udstede bøder, men at man får en proces i gang, så vi enes om hvad reglerne er, og får påvirket hinanden til at få en bedre dyrevelfærd, og det må trods alt være det, der tæller i sidste ende.

Orla Grøn Pedersen

Først til Torben Poulsen med hensyn til bortskaffelse af døde dyr. Det er noget vi har diskuteret med mange forskellige, bl.a. med Daka. Det er faktisk deres opgave, og det ved jeg også at de interesserer sig meget for. På vores budget for det regnskabsår vi nu er gået ind i, der havde vi faktisk også afsat midler, men vi må samtidig erkende at iderigdommen kniber det med. Vi kan ikke gøre som fx i Brasilien hvor komposteringen jo bliver brugt, det koster jo ingenting. Det må vi ikke, og selvom de har gjort det visse steder i EU tidligere, er det altså ikke tilladt mere, så derfor kan vi naturligvis ikke gå ind i den slags projekter.

Men jeg vil gerne tage Torben Poulsens forslag med, og diskutere det endnu engang, for selvfølgelig har du helt ret i, at det er en belastende omkostning, ganske betydeligt endda, så et positivt tilsagn – men lad være med at have for store forventninger om, at der er andre radikale løsninger lige om hjørnet.

Til Søren Bonde. Du er skuffet over, at du ikke hørte mere om skuldarsår, det kan da også godt være at der skulle have været sagt noget mere om det, men det er jo ikke fordi, der ikke har været skrevet om det i årets løb.

Med hensyn til hvad der er af ny viden, så er det altså pasning og fodring, der er det gennemgående element. Det er det der flytter noget, og det er det vi har sagt og skrevet. Fx et passende og ordentligt huld, og så skal den so hvor **skulderrår** begynder, tages ud.

Du har ret i at, stibunde med et slidt og ru gulv betyder noget, hvis dyrene i øvrigt er ved at være disponeret for **skulderrår**. Det gulv du har fra midten af 80'erne, trænger sikkert til at blive skiftet ud, men vi har ikke nogen materialer, som vi kan sige er unikke. Betongulv og ikke spalter og så så fint og jævnt som overhovedet muligt, er det bedste bud. Vi har prøvet med skulderpuder og andet, det er ikke nogen varig løsning, og jeg kan ikke anbefale det her fra talerstolen ved at sige – gå i gang med det, nej desværre. Men vi har et projekt kørende, og det kan godt være der kommer viden som kan hjælpe dig, men det er rigtig fodring og management som jeg har nævnt, der bærer over isen.

Bent Claudi Lassen

Torben Poulsen havde jo et direkte spørgsmål om hvad selskaberne gør. Vi er nu enige om at vi rationaliserer hjemme på vores bedrift dagligt. Med hensyn til virksomhederne, er det glædeligt, at vi er fuldstændig enige om målsætningen. Vi skal være ambitiøse, og vi skal være på linje med eller helst lidt bedre end vore konkurrenter, selv med en eksportandel på 85 – 90 pct. Det er et ambitiøst mål, og derfor ved du også godt, at vi har og vil få perioder kortsigtet, hvor vi ikke kan være på niveau med importlandene. Vi behøver ikke her at gentage alle årsagerne, det er klart når der er store udsving på valutaen, så slår det hårdt igennem hos os. Det behøver vi ikke oplyse hinanden om, det ved du godt.

På sigt og over en periode er vi heldigvis enige om målsætningen. Så spørger du, hvad har selskaberne egentligt gjort? Nu skal jeg jo ikke her lave et langt indlæg, men jeg kan jo bare nævne, at når vi følger slagteriselskabernes regnskaber og omkostninger pr. produceret enhed pr. kg svinekød, så ved du, hvis du har fulgt kredsmoderne, at vi faktisk selv med omkostningsstigningerne og inflationen har kunnet holde omkostningsniveauet og faste omkostninger på stort set samme niveau.

Du ved også, at der direkte er lavet meget store tocifrede millionbesparelser på det selskab, som jeg nu kender bedst. Tilsvarende ved jeg, at et andet selskab også har lavet store investeringer, som også giver de samme omkostningsbesparelser.

De to sådan meget konkrete ting vi så har gjort, det er at jagte omkostningerne ved at flytte nogle af investeringerne til udlandet på de mest omkostningstunge områder, det giver to fordele: Det flytter nogle af omkostningerne ned, og som jeg sagde det, så er det på høje tid. Det giver også den fordel, at selskaberne nu får meget stor indsigt i helt konkret, hvad omkostningerne er i de lande, ikke alene på forædlingen hvor vi har været i mange år, men også på slagting. Det giver et godt afsæt i, hvordan vi håndterer det herhjemme, og endelig er vi jo tæt på afslutningen af et mere end 2 mia. kr. stort byggeri, som jo er gennemført og på basis af nogle klare forudsætninger, både på sigt pga. store omkostningsbesparelser også der holder omkostningerne lave, og heldigvis forløber projekter planlagt til trods for størrelsen.

Så der er altså rimelig mange konkrete ting, hvor vi både har og vil jagte omkostninger.

Jens Andersen

Tak for nogle særdeles gode beretninger, I kom langt omkring. Det er dejligt at høre, at I har sådan et krystallklart budskab til vores politikere. Men hvor gåt man hen som svineproducent og får noget moralsk støtte når myndighederne har godkendt en udvidelse, men emsige naboer samt naturklagenævnet trækker sagen i langdrag.

Bor man i en bananrepublik, hvor retstilstandene er sat ud af kraft?

Når en ansøgning om udvidelse bliver offentligt kendt, er man nærmest betragtet som forbryder imod miljø og omgivelser indtil det modsatte er bevist. Selv efter godkendelsen er på plads er man dømt fredløs. Landmandsfamilierne bor altså midt i alt det her, og nogle vælger at skrinlægge deres planer af hensyn til deres familier, mens andre kæmper videre. Det der gør mest ondt er, når Landsudvalget for Svin med direktører, Dansk Landbrug - ja sågar den tidligere miljøminister - de bliver meget bløde i knæene overfor en forening, som reelt i medlemstal ikke er større end de kan holde generalforsamling i en telefonboks.

Ja jeg tænker her på den tidligere formand for gylleramte, ham har jeg nu haft som nærmeste nabo i 20 år, så jeg kender godt hans dagsorden. Han er utrolig velformuleret både i skrift og i tale, så han er en meget stor udfordring. Det handler for ham overhovedet ikke om faglige argumenter, men kun om at finde lovhjælp til at begrænse dansk svineproduktion mest muligt. Til slut vil jeg gerne komme med et citat fra en lokal champignonavl, vi kan sammenligne os med dem også "De står i møg til halsen hele livet, og lige så snart de stikker hovedet frem, bliver det skåret af.

TAK.

Svend Christensen

Jeg vil spørge, om ikke at der eventuelt findes et kvikt hoved, der er i stand til at udvikle vores bolt pistol, så grisen kan blive øjeblikkeligt dræbt, så vi ikke skal til at bruge kniven bagefter. Det er et ubehageligt arbejde, og det er heller ikke helt ufarligt, når et lidt uøvet mandskab skal til at stå med et farligt redskab, og dyret sparker vildt omkring sig.

Jeg har tænkt på, om man eventuelt kan udvikle en bolt pistol eller et andet apparat, så man eventuelt kan skyde en knaldperle ind i hjernen eller kraniet, så når den detonerer ødelægger hjernen, og derfor virker øjeblikkelig dødelig eller fx hvad med om bolten i bolt pistolen var hul, så en del af ladningen detonerer inde i kraniet?

Det kan være det er vilde forslag, men mit budskab det er, jeg vil opfordre udvalget til at fremme udviklingen af et bedre aflivningsudstyr.

TAK.

Den kinesiske ambassadør

Kære venner, allerførst vil jeg gerne sige hjertelig tillykke med dette er kæmpe store årsmøde og kongres.

Sidste år var jeg til dette møde, i år igen har jeg fået en invitation. Som den første kinesiske ambassadør, der er til det største faglige årsmøde her i Danmark, er det en stor glæde for mig. Jeg vil gerne sige tusinde tak for det til jer alle sammen.

I Kina og i mange af de andre lande, og også blandt det almindelige folk, ved man, at Danmark er et kongerige af landbrug. Et kongerige af videnskab og teknologi og et kongerige af cement, et kongerige af insulin og et kongerige af design og et kongerige af skibsfart.

Men i virkeligheden er Danmark den absolutte nummer 1 indenfor svineavl i hele verden.

Svineavl har medbragt rigdom til Danmark, ellers ville H.C. Andersen ikke skrive et lille eventyr med navnet "Penge grise".

Det er mere end 10.000 år siden, at grisen blev en vigtig bestanddel af menneskehedens daglige liv i Kina og i andre lande. Og man må sige, at svinekød udgør den største proteinkilde for alle befolkninger, som spiser svinekød. I det mindste blandt de 1,3 mia. kinesere rangerer svinekød som nr. 1.

Kina er den største producent af svinekød og også den største forbrugsland af svinekød, men rolig, alt svinekød produceret i Kina bliver spist af de 1,3 mia. mennesker.

Jeg kan sige, at i de sidste 26 år er den gennemsnitlige vækst i økonomien oppe på 9,4 pct. om året, men stadigvæk er Kina et udviklingsland, gennemsnitlig indtægt er kun 1.090 dollar sidste år.

Jeg har prøvet at regne ud, at her i Danmark slagtes næsten 25 mio. grise, så hvis man regner det med 80 kg pr. styk, og hvert kg er solgt i supermarkeder for 20 kr. eller 40 kr. – jeg er ikke 100 pct. Alene med denne indtægt er almindelige danskere oppe på næsten 1.000 dollar pr. år, så svineavl har medbragt stor rigdom for Danmark, men også har vist en udviklingsvej for alle andre lande heriblandt også Kina.

Svineavl kan blive en vigtig industri for et land. En anden ting som formanden nævnte er, at måske medbringer forbruget i Kina ikke blot økonomisk vækst for andre lande, men det påvirker også priserne på f.eks foder. Men her vil jeg gerne sige, vi lige har fået en god høst af korn to år i træk, så kornprisen vil ikke stige, så forfærdeligt meget som stål og cement.

En af de ting som Kina importerer fra Danmark er orner. Jeg havde engang den ære, på vej hjem til Kina på ferie fra Stockholm, hvor jeg var i ambassaderåd, at rejse, sammen med 270 orner fra Danmark på en Boring 747. Det er kun en Boring 747, som har et ventilationssystem i cargoafdelingen af flyet, ellers bliver grisene frosset ihjel.

Omkring import af avlsdyr startede vi allerede i 60'erne og 70'erne med at udvikle et samarbejde. Det nyeste samarbejde er fra maj måned 2001 og handler om kortlægning af svinets **genom**.

Det er et godt samarbejde og begge sider har fået udbytte af det. Dette samarbejde vil ikke blot bidrage til en bedre udvikling af svineavl og landbruget, men det vil også i fremtiden vise sig, at bidrage til menneskehedens helbred.

Alle ved at grisen er den nærmeste til menneskene, da mere end 99 pct. af deres gensystem er ligesom os. Måske kan vi i fremtiden finde en vej til at bruge hjerter eller nyrer fra grise til at hjælpe vi mennesker som lider af samme sygdom.

Derfor er mulighederne for samarbejde indenfor griseavl meget store, og det gør et stort indtryk på mig, at mange af de landmænd, der holder grise er med til mødet i dag. Måske er 30 pct. af dem repræsenteret her i dag.

Jeg håber også en dag, at vi kunne organisere en lignende kongres i Kina.

Endnu en stor tak til jer alle sammen for godt samarbejde i de sidste år, og jeg håber dette samarbejde vil blive yderligere udviklet. Jeg selv og min ambassade vil bidrage til det, og hvis der er noget vi kan gøre, så kom til os, vi vil gøre vores bedste for samarbejdet.

Tak for i dag, god kongres og årsmøde.

OPGØRELSE AF VALG EFTER PRIORITERINGSMETODEN

Kandidater	Lindhart B. Nielsen	Jens Gade Holm	Lars Chr. Rejkkjær	I alt*) Afgivne stemmer	Blanke stemmesedler
1. stemmer	113	48	17	178	
2. stemmer		67	52		
I alt		115	69		

*) Fordelingstallet udregnes:

antal gyldige udfyldte stemmesedler

178

= **89**

antal ledige pladser